

HÉT MAGAZINE VOOR DE STRIPLIEFHEBBER #20 JAN-MRT '26

STRIPMUNK

DE GORILLA'S VAN DE GENERAAL

4 LIJFWACHTEN VOOR
PRESIDENT DE GAULLE

MANSOUREH KAMARI
OVER HET AANGRIJPENDE
**DE LIJNEN DIE MIJN
LICHAAM TEKENEN**

INTERVIEWS MET **REGIS LOISEL,**
ERIC CORBEYRAN, VALÉRIE
MANGIN EN DIETER STEENHAUT

EEN VOORJAAR
VOL **WESTERNS**
EN **FANTASY**

© 2026 - Standaard Uitgeverij

COLOFON

Stripmunk magazine is een uitgave van Standaard Uitgeverij.

**STANDAARD
UITGEVERIJ**

V.U. Kris Hoflack
Franklin Rooseveltplaats 12, 2060 Antwerpen
T. 03 285 72 00

Coördinatie: Jente Lambrechts
Redactie: Ronald Grossey
Opmaak: Willem Wouters

Coverbeeld: © 2025 Casterman

Lees alle edities van Stripmunk magazine online via www.standaarduitgeverij.be

Alle beeldmateriaal en teksten zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen niet worden overgenomen zonder uitdrukkelijke toelating. Prijzen en verschijningsdata zijn onder voorbehoud.

WIJ ♥ STRIPS

Volg Standaard Uitgeverij online en blijf op de hoogte van het laatste nieuws rond strips.

 /standaarduitgeverij.be
 /standaarduitgeverijstrips
 /standaarduitgeverijstrips
 /standaarduitgeverij
 /standaarduitgeverij

BEHEER JE STRIPVERZAMELING

Stripmunk is de eenvoudigste manier om je stripverzameling te beheren en is dé plaats om nieuwe strips te ontdekken.

Download in de App Store Google Play

3 ▶ DE LIJNEN DIE MIJN LICHAAM TEKENEN

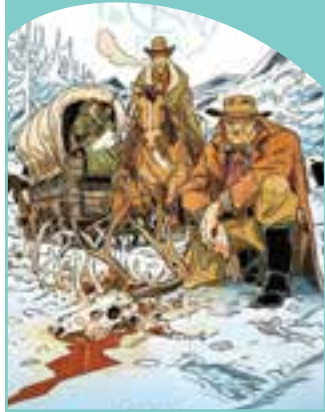
10 ▶ HET LAATSTE HUIS NET VOOR HET BOS

9 ▶ JOMMEKE

16 ▶ UITZONDERLIJKE VERHALEN

20 ▶ RAY RINGO

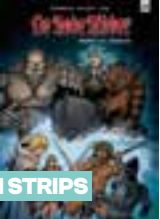
25 ▶ THORGAL SAGA

28 ▶ DE GORILLA'S VAN DE GENERAAL

34 ▶ DE QUEESTES

26 ▶ DE NIET TE MISSEN STRIPS

MANSOUREH KAMARI

© 2016 - Standard Uitgeverij

Mansoureh Kamari over haar aangrijpende graphic novel *De lijnen die mijn lichaam tekenen*

‘Tekenen was mijn obsessie, ik kon me geen leven zonder voorstellen.’

Er zijn zo van die graphic novels waarvoor de term 9de kunst is uitgevonden. Die tonen dat wat de auteur wil vertellen alleen kan door de combinatie van grafisch krachtige en wondermooie beelden en een tekst, soms als een deken, soms als een kogel. Door de combinatie van een pakkend verhaal en de maatschappelijke relevantie wordt in die graphic novels het medium strip overstegen. *Maus* van Art Spiegelman is zo’n graphic novel, of *Persepolis* van Marjane Satrapi, of *Watchmen* van Alan Moore. En nu is er *De lijnen die mijn lichaam tekenen* van Mansoureh Kamari.

De lijnen die mijn lichaam tekenen is een autobiografisch verhaal waarin de auteur vertelt hoe ze zo’n dertig jaar geleden als meisje opgroeide in Iran in een gewone, traditionele familie met zes kinderen. Maar in een regime waarin mannen de macht bezitten en vrouwen onderdrukt worden. Als kind en tiener ondervindt Kamari die macht dagelijks, zowel thuis met een strenge vader, als op de straat waar ze nagestaard en vernederd wordt en zelfs bij de dokter die haar tracht aan te randen. Angst beheerst haar leven, angst dat ze

als negenjarige tegen haar wil zal uitgehuwelijkt worden, dat ze niet in het openbaar mag lachen, zingen of dansen, dat ze nooit een eigen leven zal kunnen leiden. Slechts tijdens het tekenen kan ze haar eigen wereld creëren en zich even vrij voelen.

Als twintiger ontvlucht Kamari Iran en vestigt ze zich in Frankrijk. Ze gaat aan de slag in de animatiewereld. Ze poseert ook als naaktmodel in een tekenatelier. Tijdens die sessies komen haar herinneringen boven. Ze schetst ze uit, ruw, kwetsbaar, mooi, hard, eerlijk, als lijnen die haar lichaam tekenen.

Een interview met Mansoureh Kamari.

Eigen baas

Mansoureh, je hebt een krachtig en visueel zeer mooi autobiografisch boek gemaakt. Wou je hiermee een periode uit je leven afsluiten? Of was het toch vooral om het verhaal te brengen van een samenleving waarin de vrouwen onderdrukt worden?

Mansoureh Kamari: Hoewel ik niet kan zeggen dat het boek me uiteindelijk echt die periode heeft doen afsluiten, was het min of meer mijn bedoeling om ►

DE LIJNEN DIE MIJN LICHAAM TEKENEN
KAMARI

HC | 200 pag. | € 29,99 | 12 mrt

© 2026 - Standaard Uitgeverij

terug te gaan naar die tijd en te kijken wat er toen met mij is gebeurd. De samenleving en de vrouwen om me heen maakten deel uit van die periode, dus moest ik ook over hen praten.

Je hebt lange tijd in de tekenfilmwereld gewerkt. Was een graphic novel voor jou de ideale vorm om je verhaal te vertellen en dan bedoel ik dat niet alleen financieel?

Absoluut, aangezien dit boek erg persoonlijk was, gaf het me veel vrijheid qua stijl en was ik mijn eigen baas. Ik kon dus zelf de artistieke richting van het verhaal bepalen en het vertellen op de manier die ik wilde.

Een van de eerste graphic novels die je las was *Persepolis* van Marjane Satrapi. Wat bracht het lezen daarvan je vooral bij?

Ik vond het erg inspirerend om te zien dat een Iraanse vrouw zo'n sterk en persoonlijk verhaal kon vertellen.

Een magische ervaring

Je bent niet opgegroeid met stripverhalen. Hoe heb je je toch dat medium eigen gemaakt?

Nou, ik denk niet dat de wereld van films en animatie zo ver afstaat van die van stripalbums. De manier waarop ik mijn verhaal vertelde, vertoont in ieder geval veel overeenkomsten. Ik denk dat ik het maken ervan over het algemeen als een storyboard heb gezien. Maar ik woon nu al meer dan vijftien jaar in Frankrijk en in die tijd heb ik geprobeerd zoveel mogelijk stripalbums te lezen en te begrijpen hoe het medium werkt.

Het valt op dat je voor je tekeningen van het verleden zwart/wit/grijs tinten gebruikt, maar als je als kind zelf begint te tekenen, worden er plots kleuren gebruikt. Was dat tekenen een troost, een vlucht, een kracht?

Absoluut. Door te tekenen kun je een imaginaire wereld binnenstappen. Ik herinner me dat tekenen mijn obsessie was, ik kon me geen leven zonder voorstellen.

Het bekijken van oude, klassieke Amerikaanse films doet je als opgroeiend meisje wegdromen. Groeide toen al het verlangen om de rigide wereld waarin je leefde te ontvluchten?

Naar een film kijken in de bioscoop is voor mij nog steeds een magische ervaring. Gedurende ongeveer twee uur kan ik volledig deel uitmaken van een andere wereld en dat fascineert me nog altijd.

Angst en vrijheid

Het als model naakt poseren is de rode draad doorheen je verhaal. Is dat vooral om de tegenstelling te tonen tussen het heden waarin je de keuze hebt om te doen wat je zelf fijn vindt en het verleden waarin vooral angst heerste en je onderdrukt werd?

Nou, niet hoofdzakelijk, maar gedeeltelijk wel. Ik vond het ook interessant om verder te gaan dan het fysieke uiterlijk waarmee ik in de samenleving voornamelijk als vrouw word geïdentificeerd, en het publiek in mijn hoofd te laten kijken, mijn gevoelens en mijn verleden te laten zien, en te tonen wat ik echt geloof dat de ware versie van mijzelf is.

Angst en vrijheid lijken me de twee centrale

thema's in je boek. Is met het maken van dit boek je angst volledig verdwenen en kan je van je vrijheid genieten?

Ik zou willen dat het zo was. Helaas werkt het niet zo. Wat ik heb gezien, zal altijd een deel van mij blijven en ik kan daar niets aan veranderen. Ik moet het accepteren en het laten helen, zodat ik hopelijk mettertijd controle over mijn geest kan krijgen.

Hoop

Je maakt ook een mooi portret van je familie. Heb je nog contact met hen?

Nou, het ligt ingewikkeld. Er is altijd een grote afstand geweest, maar ik ben er inmiddels aan gewend.

Het tekenen van zo'n pakkend verhaal moet niet makkelijk geweest zijn. Waar haalde je de volharding om het verhaal te vertellen.

Ik weet het echt niet. Maar ik denk in de eerste plaats door mezelf de tijd te geven om dingen uit te proberen. Hoe meer pagina's ik tekende, hoe meer vertrouwen ik kreeg dat dit misschien wel zou werken.

Je woont al meer dan vijftien jaar in Frankrijk. Is er hoop voor de vrouwen in Iran?

Natuurlijk. Ik denk dat de mentaliteit van de nieuwe generatie enorm veranderd is ten opzichte van de vorige. Vrouwen zijn zich nu bewust van hun rechten en accepteren hun situatie niet. Misschien is het geen verandering van de ene op de andere dag, maar het zal gebeuren. ■

IK SLUIT MIJN OGEN, IK HOOR HET GELUID DAT DIEP UIT MIJN GEDACHTEN OPSTIJGT.

HET IS HET GELUID VAN DE NAAIMACHINE VAN MIJN MOEDER...

ZE IS DE CEREMONIËLE HOOFDDOEK AAN HET MAKEN VOOR MIJN JASHN-E TAKLIF*.

IK BEN 9 JAAR.

IK BEN DOLBLIJ DAT IK DEZE HOOFDDOEK MET BLOEMETJES KRIJG.

*JASHN-E TAKLIF: CEREMONIE VOOR DE OVERGANG VAN MEISJE NAAR VROUW.

VOORPUBLICATIE UIT **DE LIJNEN DIE MIJN LICHAAM TEKENEN**
LEES VERDER ► WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

ALS IK DIE OMDOE, KRIJG IK VLEUGELS, ALSOF IK EEN
ENGEL BEN. IK BEN ME VAN GEEN KWAAD BEWUST...

MAAR IK WIST NOG NIET DAT IK VOLGENS DE ISLAMITISCHE WETTEN VAN MIJN LAND OP 9 JAAR ALS EEN VOLWASSENE BESCHOUWD ZOU WORDEN.

IK WIST NOG NIET DAT DEZE CEREMONIE HET EINDE VAN MIJN KINDERTIJD INLUIDDE...

DAT IK VANAF NU AANGEKLAAGD EN GEVANGENGEZET KON WORDEN.

DAT IK MET DE TOESTEMMING VAN MIJN VADER UITGEHUWELIJKT KON WORDEN EN VOOR DE REST VAN MIJN LEVEN VERPLICHT ZOU ZIJN OM DE HIDJAB* TE DRAGEN...

*HIDJAB: HOOFDDOEK GEDRAGEN DOOR MOSLIMA'S, BEDEKT HET HAAR EN LAAT HET GEZICHT VRIJ.

VOORPUBLICATIE UIT **DE LIJNEN DIE MIJN LICHAAM TEKENEN**
LEES VERDER ► WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

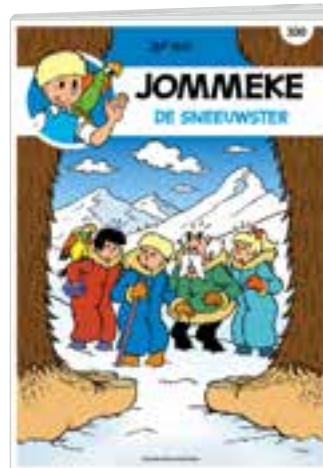

'Kuifje blijft nog altijd de nummer 1'

De *Sneeuwster*, een nieuw sneeuwavontuur van Jommeke en zijn vrienden, zal – hoe kan het ook anders – in 'putteke' winter verschijnen. Waarom je het album moet lezen? We vroegen het meteen aan tekenaar Dieter Steenhaut: 'De *Sneeuwster* is een spannend avontuur waarbij Gobelijn vermist wordt en ondergesneeuwd teruggevonden in het Himalayagebergte. Ook is er heel misschien sprake van een yeti... Op tekenvlak kon ik mij laten gaan en mocht ik opnieuw enkele nieuwe personages introduceren in het Jommeke-universum. Eén berggids baseerde ik op een wereldberoemde ster uit de rapscene. Aan de lezer om te achterhalen over wie het gaat.'

En Dieter, welke scène in *De Sneeuwster* vond je grafisch de grootste uitdaging?

Dieter Steenhaut: De scène waarop de Vliegende Bol tegen het Himalayagebergte vliegt. Bij dat actiemoment heb ik veel details in die bergwand gestopt samen met de snelheid van de crashende vliegende bol. Daar bovenop moesten er enkele onomatopoeën en ook vallende sneeuw en gruzelementen van de bol in één tekening gepropt worden. Dan nu de *Stripmunkvragen* ■

JOMMEKE 330
De sneeuwster
BERTE, STEENHAUT
SC | 40 pag. | € 7,99 | 12 feb

DE STRIPMUNK

Wat is de eerste strip die je ooit gelezen hebt?

Waarschijnlijk een album van Asterix en Obelix. Hoewel er van lezen toen nog niet veel terechtkwam, herinner ik mij wel dat ik op zeer jonge leeftijd bijzonder gefascineerd naar de tekeningen zat te kijken.

Welk stripalbum uit je jeugd heb je stukgelezen?

De reeks *Langteen en Schommelbuik* van Jef Nys, ontzettend knap getekend en echt op kindermaat.

Wat is je favoriete strippersonage?

Dirkjan, een personage uit de pen van de Nederlandse tekenaar Mark Reitera, dat er bijzonder knullig uitziet en samen met zijn huisgenoot Bert hilarische humor brengt.

Wat was de meest knotsgekke situatie waarin een van jouw eigen personages stripgewijs belandde?

Een bizarre scène uit het *Jommeke*-album *Spoken op school*. Toen het personage Zuster Pickles in de gevangenis werd gestopt en met haar pot pickles en een pollepel in de hand dictatoriaal de medecelgenoten begon te commanderen.

Van welke collega-stripteun ben je fier dat je een originele plaat hebt?

Van cartoonist Lectr. Hij tekende voor mij een parodie op het album *Purperen pillen* waarbij Jommeke plots een dealer is geworden en in een obscuur zijsteegje purperen pillen verkoopt. Ik gaf het een mooi plekje in mijn tekenatelier.

Van welke collega-stripteun heb je ooit goede raad gekregen?

Mijn eerste ontmoeting met tekenaar Jean-Pol (*Samson en Gert*, *Plop*, *Kramikske*,...) zal ik nooit meer vergeten. De redactie van de uitgeverij had mij die avond meegenomen naar de uitreiking van de Bronzen Adhemar in het Stripmuseum te Brussel. Met mijn platen nog in de hand ontmoette ik daar Jean-Pol die me toen enkele

bruikbare tips gaf die ik nog steeds toepas.

Bij een brand in je huis, welk stripalbum ga je uit het vuur halen?

De allereerste Jommekes, die nog voor *De jacht op een voetbal* verschenen, waarin Jommeke nog een zesjarige belhamel is.

Met welke stripfiguur wil je een echt avontuur beleven?

Met Asterix en Obelix. Ongegeneerd toverdrank drinken en daarna Romeinen in elkaar timmeren. Ik heb nochtans niks tegen oude Romeinen. Ik heb er nog nooit één ontmoet en Rome vind ik best een mooie stad. Daarna sluit ik graag af met een gezellige barbecue.

Ooit een crush gehad op een strippersonage?

Die bewaarde ik voor het echte leven maar als ik er dan echt eentje moet kiezen ga ik voor Sam van Jan Bosschaert, het stoere meisje in de blauwe overall.

Wat is de mooiste cover van een stripalbum?

De cover van *De hoed van Geeraard De Duivel* (*Nero*), de versie waarop het Duivelsteen in Gent te zien is. Omdat het Gent, spannend en mysterieus is en omdat ik een grote fan ben van Marc Sleen.

Van welke stopgezette stripserie zou je toch nog een extra album willen lezen?

Van *Kuifje*. Blijft voor mij nog altijd de nummer 1 binnen het stripvak.

Welk stripalbum heb je het meest recent gelezen?

De brullende berg van Suske en Wiske. Bij het maken van *De Sneeuwster* deed ik research naar hoe verschillende reeksen sneeuw in beeld brengen. En voor ik het wist werd ik meegezogen in het oude Vandersteenverhaal. Goed verteld en expressief in beeld gebracht. De perfectie van anatomie of ingewikkelde decors deden er voor Vandersteen niet toe. De expressie van het acteren van de personages maakt het authentiek en supergezellig.

RÉGIS LOISEL

Er zijn zo van die auteurs van wie je weet dat vanaf hun eerste potloodstreep of hun eerste woord op een wit blad een meesterwerk zal ontstaan. De Franse stripauteur Régis Loisel is zo iemand.

Régis Loisel over het wonderlijke *Het laatste huis net voor het bos*

‘Vanaf de eerste pagina had ik er plezier in’

MET EXCLUSIEVE
MAKING-OF-SCHETSEN!

HET LAATSTE HUIS
NET VOOR HET BOS

DJIAN, LOISEL

ZWART-WIT HC | 184 pag. | € 39,99 | 12 feb

HET LAATSTE HUIS
NET VOOR HET BOS

DJIAN, LOISEL

HC | 168 pag. | € 35 | 12 feb

Loisel werd in de jaren tachtig bekend met de stripreeks *Op zoek naar de tijdsvogel*, in samenwerking met scenarist Serge Le Tendre en tekenaars Mohamed Aouamri en Vincent Mallié, maar schreef en tekende ook de serie *Peter Pan*. Daarna volgde het onvergetelijke *Magasin Général*, samen met Jean-Louis Tripp. Met scenarist Jan-Blaise Djian en tekenaar Vincent Mallié maakte hij de serie *De grote dode* en met tekenaar Olivier Pont een nieuw hoogtepunt in een al indrukwekkend oeuvre, de vierdelige reeks *Een godverdomse kloodzak*.

Dit voorjaar verschijnt het album *Het laatste huis net voor het bos*, naar een idee van en in samenwerking met scenarist Jean-Blaise Djian.

Thema? Een op zijn minst gezegd ontworichte familie. Zoon Pierrot is spuuglelijk maar zijn moeder heeft hem met voodoo betoverd, zodat hij zelf denkt dat hij onweerstaanbaar is, terwijl alle vrouwen in zijn buurt hem het liefst willen mijden. Die moeder, Yvette, woont met haar man, die in een standbeeld is veranderd, in het laatste huis net voor het bos, omringd door een entourage van zelfgemaakte vreemde wezens en angstaanjagende vleesetende planten. En er is ook nog de prostituee Mimi die de gemoederen behoorlijk weet te beroeren.

Kindertijd

Zo'n bizar thema, dat moet een wat langere ontstaansgeschiedenis hebben. Zo vertelde Loisel al in 2005 in interviews.

Régis Loisel: Ik herinner me een nacht-

vlucht, alles was donker, we vlogen boven Montreal ... Al die lichtjes, zo prachtig was dat. In de verte zag je een grote zwarte vlek, waarschijnlijk lag daar een woud, en hier en daar waren er nog een paar lichtjes waar ik me gehuchten bij voorstelde. Ik begon weg te dromen en fantaseerde over het laatste huis waar nog licht brandde, het huis aan het einde van het dorp, waarachter zich alleen nog de eindeloze Canadese bossen uitstrekten ... Dat volstond als aanzet om een verhaal te verzinnen in die sfeer, over een huis op het einde van de wereld. Bij mij vertrekt de impuls om te tekenen altijd van het verlangen om een verhaal te vertellen, in dit geval het verhaal dat ik me die nacht voorstelde toen ik over Montreal vloog. Eerst moet ik een bepaalde sfeer verkennen en er mijn hoogste gevoelens aan koppelen. Dat beeld van het laatste huis ►

© 2016 - Standard Uitgeverij

© 2026 - Standard Uitgeverij

voor het bos voert me terug naar mijn kindertijd. Ik zie het voor me zoals ik er als kind naar zou hebben gekeken.

Maar, Régis, het zou nog bijna twee decennia duren voor die herinnering een vervolg kreeg.

Loisel: Aan de oorsprong van dit project ligt een idee van Jean-Blaise. Hij stuurde me geregeld scenario's en vroeg me dan wat ik ervan vond. Op den duur waren het er te veel, ik had geen tijd om ze allemaal te lezen. Nu leest mijn vrouw – zijn nicht – ze. Op een dag ontdekte ze een verhaal met de titel Macumba. Ze zag meteen dat er iets in zat dat me zou aanspreken. En inderdaad, ik vond het een leuk idee. Het ging over een heel lelijke kerel die, als hij zichzelf bekijkt in een spiegel of in een raam, een mooie jonge god ziet staan, met de fysionomie en de lichaamsbouw van een Amerikaanse filmster. Hij begrijpt dan ook totaal niet waarom hij geen succes heeft bij het andere geslacht!

Kleine beestjes

De groteske kant van het verhaal sprak je aan?

Ja, maar niet alleen dat. Toen ik de passage las waarin de man door een park loopt met kleine monsters die zich in het struikgewas verbergen, zag ik meteen de scène voor me: imposante bomen, vreemde beesten die rond een mysterieus huis sluipen ... Ik vond de sfeer geweldig, maar ik was minder overtuigd van de manier waarop het verhaal zich verder ontwikkelde. Die kleine wereld had een enorm potentieel en maakte voor een groot deel de charme uit van dit verhaal, maar het ging allemaal verloren ten gunste van een detectiveverhaal dat Jean-Blaise bedacht had en dat zich afspeelde in Pigalle in de jaren zestig. Het had niks meer te maken met de sfeer van dat huis in de Parijse banlieue. Wat mij betreft was de magie weg. Het verhaal sprak

me op slag minder aan. Ik besprak het meermaals met Jean-Blaise en stelde voor om zijn verhaal samen met hem uit te werken.

Zo ontstond er dus een nieuwe versie van het verhaal.

En vanaf de eerste pagina had ik er plezier in om het verhaal te vertellen. Ik sloot opnieuw aan met de korte verhalen die ik in de jaren zeventig, aan het begin van mijn carrière, maakte voor tijdschriften links en rechts. Daarmee knoopte ik de eindjes aan elkaar, tot ik met Serge [Le Tendre] aan *Op zoek naar de tijdsvogel* begon. Het waren vaak verhalen die zich 's nachts afspeelden in een sombere omgeving met mysterieuze kleine beestjes ... Ze ademden hun eigen sfeer, maar wat ze gemeen hadden, was een soort donkere humor, een discrepantie tussen de realiteit en een ietwat bizarre fictieve wereld. In 1978 werden die verhalen gebundeld in *Les Nocturnes*. In het verhaal van Jean-Blaise zag ik meteen het potentieel van de verbeeldingskracht. Het deed me denken aan wat ik in mijn vroege jaren maakte, en zodra er een meer uitgewerkt scenario op tafel lag, had ik zin om erin te duiken.

Vrijheid

Je knoopt aan bij dit universum maar met de ervaring die je ondertussen, met name dankzij *Magasin Général*, hebt opgedaan.

Klopt. Ik wilde meteen dezelfde vrijheid en energie terugvinden die in *Magasin Général* zaten. De laatste strook van de tweede plaat van dit album illustreert de grafische vrijheid die ik probeerde te bereiken. Soms is het me gelukt. Zo hou ik erg veel van de sequenties die zich afspelen in het vreemde park, bij de grote serre: daar hangt een sfeer in de geest van de film *La belle et la bête* van Cocteau. De tekenstijl is los, ongebonden, vrij ... helemaal zoals ik het wil! Om die onheilspellende plek te evoceren, een oud achttiende-eeuws park dat overwoekerd is door de weelderige vegetatie, wilde ik beschikken over een tomeloze grafische vrijheid, ook al blijft alles goed gestructureerd. En het werkt, het komt geloofwaardig over.

Hoeft het nog gezegd dat Loisel effectief een nieuw meesterwerk heeft gemaakt?!

Bron: fragment uit Het laatste huis net voor het bos, zwart-wituitgave.

© 2026 - Standard Uitgeverij

© 2026 - Standard Uitgeverij

AH, LOLA!
GELUKKIG BEN
JIJ ER NOG.
JIJ WACHT
ME ALTIJD
TROLA WOP, IN
JE SENSUELE
ONDERGOED.

ZOALS ELKE
AVOND KOM IK JE
MIJN LIEFDE VER-
KLAREN, AL ZAKT
DE MOED ME EEN
BEETJE IN DE
SCHOENEN...

LIEVE LOLA...
EIGENLIJK HEB JE
NIET VEEL NODIG OM
OP MIJN AVANCES
IN TE GAAN.

EEN KLEIN VONKJE
DAT JE TOT LEVEN
WEKT... MISSCHIEN
ZOU MAMA DAARVOOR
KUNNEN ZORGEN.

ZIJ
KAN DAT,
WEET JE.

KIJK, RAOUL. HIJ IS
ECHT NIET GOED
BIJ ZEN HOOFD, DIE
KNAAP... STAAT
DAAR WEER TE
KWISLEN VOOR
DIE ETALAGE...

NIEMAND
KIJKT NAAR
ME ZOALS
JIJ NAAR ME
KIJKT, LOLA.

JE DOET M'N
HART SMEL-
TEN, KEER
OP KEER.

IK HOU OOK
VAN JOU,
LIEFSTE. TOT
GAZAW. IK MIS
JE NU AL.

WELTERUS-
TEN, SCHAT.

TOT
DINSDAG.

EEN ECHTE
PERVERT!

BAH!

MJA... ZE
HEBBEN WEL
IETS, DIE
POPPEN.

ZO KAN HET
ECHT NIET
VERDER!

AVOND
NA AVOND
WORD IK
AFGEWEZEN!

IK BEN HET
BELA! MEER
DAN BELA!

HET
KLOPT
NIET!

HIJER IS IETS
VREEMDS AAN DE
HAND. DAT MOET
MAMA ME TOCH
'NS LITLEGGEN.

NOG EEN DAG WERKEN
EN DAN IS ER 'N
LANG WEEKEND
VOOR 14 JULI.

MAAR NU
BERST
SLAPEN!

KLIK

DAN ZIE IK HAAR.
EEN GOEDE
GELEGENHEID
OM HET MYSTERIE
OP TE LOSSEN.

© 2026 - Standard Uitgeverij

SKINWALKER

ONHEIL IN MONTANA

SKINWALKER

KATZ, STEDHO
HC | 96 pag. | € 23,99 | 12 feb

Had de Belgische stripauteur Stedho ons een tweetal jaar geleden al overdonderd met de pakkende westernstrip *Wanted* – op scenario van David Boriau – dan geeft hij ons opnieuw een uppercut met een nieuw westernalbum: *Skinwalker*, deze keer met Gabriel Katz als scenarist. Zelf vertelde Stedho daarover: 'Ik voelde me meteen op mijn "gemak" in dit genre. Mijn ietwat "vuilige" lijnvoering en aardkleuren lijken erg goed te matchen met wat de westernliefhebber verlangt.'

Het lijkt wel of Katz de strip *Skinwalker* op het lijf van Stedho heeft geschreven, want de ruwe setting van de Rocky Mountains, waar je de wind voortdurend hoort waaien, of het afgelegen dorpje Blackfoot,

waar het hout van ellende kraakt, lijken zijn natuurlijke biotoop. In die decors proberen lichtjes gestoorde personages te overleven. Diane McLane bijvoorbeeld, een operazangeres zonder publiek, die van een 'fan' een landhuis in de bossen van Montana heeft geërfd. Of de gepensioneerde huurling Paul Warren die een nichtje Jo heeft dat sneller schiet dan haar schaduw en ook een dollar loon per dag zou kunnen gebruiken. Het drietal trekt naar het westen, naar Montana. Ze zijn niet de enigen, ook een gangsterbende is op weg. Ze hebben zilveren kogels in hun pistolen, want ze hebben gehoord dat er weerwolven in de buurt zouden zijn. Ze vergissen zich. Het zijn Skinwalkers die zich daar schuilhouden, en voor de Native Americans zijn dat de meest bloeddorstige monsters uit hun legenden.

Als Stedho tekent, voel je de wurgende dreiging haast fysiek in elke prent. Zo behoort Skinwalker al meteen tot de beste strips van het voorjaar.

O.K. CORRAL

MOORDENDE SECONDEN

Slechts dertig seconden duurde het, maar toch is het vuurgevecht bij de O.K. Corral de meest legendarische schietpartij uit de geschiedenis van de Far West. Plaats van het gebeuren: het stadje Tombstone, Arizona, in het jaar 1881. 'Law and order' sluipt de samenleving binnen, maar die wordt nog overheerst door de wet van de sterkste. Twee clans staan tegenover elkaar, waarbij de ene, de broers Earp, de andere clan, de 'cowboys' Clanton-McLaury, beschuldigen van onder andere veediefstallen en de overval op een postkoets met twee dodelijke slachtoffers. Het komt echter niet tot een arrestatie – Virgil Earp was sheriff in Tombstone – maar een regelrechte afrekening.

HET ECHTE VERHAAL VAN DE FAR WEST 8 O.K. Corral

AMEUR-MORVAN-MACUTAY,
SCIÉTRONC-TCHERKÉZIAN
HC | 56 pag. | € 17,99 | 12 feb
SC | 56 pag. | € 9,99 | 12 feb

Het vuurgevecht bij de O.K. Corral was de bron van veel onderzoek, want niemand kent de ware feiten. Het inspireerde vele auteurs en regisseurs met beroemde films als *Gunfight at the O.K. Corral* (1957) en *Wyatt Earp* (1994).

Voortaan is er ook het prachtige stripalbum, inclusief uitgebreid achtergrond dossier, in de al even schitterende serie *Het echte verhaal van de Far West*.

DERYN DU
SOREL

HC | 136 pag. | € 29,99 | 12 mrt

DERYN DU ANGST OVERHEERST

De Franse stripauteur Guillaume Sorel is een klasbak. Dat had hij al bewezen met de nu al klassieke series *Dodeneiland* en *Algernon Woodcock*, en recenter met magistrale albums als *Typhaon*, *Bluebells Wood* en *Macbeth, koning van Schotland*. Steeds flirt hij met fantasy en het bovennatuurlijke en zijn stripplaten zijn haast schilderijen.

Maar met *Deryn Du* wilde hij een tandje bijschakelen: 'In dit project, dat me twintig jaar heeft beziggehouden, wilde ik al mijn gedachten over het oproepen van angst bundelen. In mijn verhaal moest ik de lezer kunnen overtuigen van de aanwezigheid van een bovennatuurlijk element. Aanvankelijk moest het een soort van rust en normaliteit creëren, maar als er dan vreemde gebeurtenissen plaatsvinden, moet het voor een verrassing zorgen.'

Angst, dat is het codebegrip in *Deryn Du* en die sluipt er ook in bij de bewoners van een Welsh vissersdorpje. Het begint bij het stinkend, gemutileerd lijk van een walvis. Aanvankelijk denkt de politie aan haaien, maar die veronderstelling blijkt fout te zijn. En dan gebeuren er moorden in het dorp. Geen gewone moorden: een echtpaar wordt in bed vermoord alsof ze vertrapt werden door paarden, een man is levend verbrand maar in zijn omgeving is er niets van het vuur te merken, een andere man wordt verscheurd door een onzichtbaar beest. Daartussenin een jongeman, een vakantieganger, liefhebber van de boeken van de horrorauteur Arthur Machen. Hij wil het raadsel oplossen, gaat op zoek en vindt een merkwaardig meisje met de naam Deryn Du. Is zij echt of leeft ze slechts in zijn fantasie? Heeft ze iets met de moorden te maken? En wat is de rol van de zwarte raaf die telkens opduikt?

Sorel zuigt je in het verhaal en ja, langzaam kruipt ook de angst in jouw aderen. Je bent gewaarschuwd.

© Dupuis, 2026.

HET BLAUWE ESKADER

MADELEINE PAULIAC, EEN HELDIN

HET BLAUWE ESKADER, 1945

LE PON, OLLAGNIER
HC | 152 pag. | € 29,99 | 12 feb

De oorlog stopt nooit, want als de vredesverdragen getekend zijn, duurt het nog generaties voor het verlies en het leed geplaatst en aanvaard zijn.

Maar voor de Française Madeleine Pauliac (1912-1846) is de quote zelfs letterlijk te nemen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was ze ziekenhuisdokter in Parijs en engageerde ze zich in het verzet. Ze voorzag onder andere de verzetslieden clandestien van geneesmiddelen. Ze nam ook actief deel aan de bevrijding van Parijs. Op het einde van de oorlog werd ze als arts-luitenant van de Forces françaises de l'intérieur (FFI) naar Moskou gestuurd. Daar kreeg ze

als opdracht het tot een ruïne gebombardeerde hospitaal van Warschau terug operationeel te maken. Maar haar werkelijke opdracht was Fransen die achtergebleven waren in Polen en mogelijk gevangen genomen waren door het Russische leger, op te sporen en te repatriëren. Ze vormde 'het blauwe eskader', een groep verpleegsters-ambulanciers. Samen zouden ze zowat tweehonderd missies tot een goed einde brengen.

Pauliac stierf in 1946 in een auto-ongeluk. Of er kwaad opzet in het spel was, is nooit bewezen. Postuum kreeg ze de hoogste Franse onderscheiding, de Légion d'Honneur. Philippe Maynial, haar neef, schreef het aangrijpende boek *Madeleine Pauliac, l'insoumise*, waarop de bejubelde film *Les Innocentes* gebaseerd is. Maynials nicht Virginie Ollagnier bewerkte het boek tot een beklijvende strip.

De oorlog stopt nooit, maar de herinnering aan de moed van grootse mensen die hun leven gaven voor het redden van anderen, zal ook altijd blijven.

GETUIGENISSEN VAN ECHTE VERZETSSTRIJDERS

DE KINDEREN IN HET VERZET VERTELLEN

KINDEREN IN HET VERZET VERTELLEN 1

Josette en Jean-Jacques
DUGOMIER, NEYRET-DUVOISIN
SC | 56 pag. | € 9,99 | 12 mrt

Een statement: de historische stripreeks *Kinderen in het verzet* is een van de meest aangrijpende en mooiste stripreeksen. Het leven van elke dag tijdens de Tweede Wereldoorlog wordt daarin meesterlijk vermengd met de grote geschiedenis. De focus ligt op drie jongeren, François, Lisa en Eusèbe, die proberen hun steentje bij te dragen in de strijd tegen het grote onrecht. *Kinderen in het verzet* is een fictiereeks, gebaseerd op ware feiten.

Maar terwijl zijn stripmaatje Benoît Ers druk in de weer was om het tiende deel uit de reeks te voltooien, kwam Vincent Dugomier op het boeiende idee

om niet alleen fictieve maar ook waargebeurde verhalen van jongeren in het verzet in een stripscenario te gieten en als een nevenreeks te lanceren: *Kinderen in het verzet vertellen*. Zo vertelt hij in een eerste album het verhaal van de dertienjarige Josette Torrent uit Perpignan die haar vader helpt met het leveren van brieven en pakjes aan verzetslieden. Maar ze komt in grote problemen als haar vader door de Gestapo wordt gearresteerd. Daarnaast is er ook het relaas van de twaalfjarige Jean-Jacques Auduc, die in opdracht van het verzet het vliegveld van Le Mans gaat bespioneren.

De verhalen werden respectievelijk geïllustreerd door Aurélie Neyret en Marie Duvoisin, die er net als Ers in slagen die intense tijden op een pakkende manier weer te geven.

FRÉDÉRIC REMINGTON

DE SCHILDER VAN HET WILDE WESTEN ÉN GERONIMO

‘Ik wist dat de spoorweg eraan kwam – ik zag mannen het land al binnenstromen. Ik wist dat de bolhoed, de rokende schoorstenen, de koordbinder en de dertigdagenbrief ons in een rusteloze golf zouden overspoelen. Ik wist dat de wilde ruiters en het braakliggende land voorgoed zouden verdwijnen ... en hoe meer ik over het onderwerp nadacht, hoe groter dat “voorgoed” leek te worden. Zonder te weten hoe ik het moest aanpakken, begon ik enkele feiten om me heen vast te leggen, en hoe meer ik keek, hoe meer het panorama zich ontvouwde.’

Het jaar is 1885 en het is de grote droom van de jonge kunstenaar Frédéric Remington om door middel van zijn tekeningen en schilderijen het dan nog resterende ongerepte westen te vereeuwigen, en dat vooraleer de Europese beschaving en industrialisatie die wereld voorgoed zouden doen verdwijnen. Die tekeningen zou hij dan aan het gerenommeerde magazine *Harper's weekly* kunnen aanbieden. Maar de redactie van *Harper's* hapt aanvankelijk niet toe en dus groeit bij Remington het plan om Geronimo, het laatste grote stamhoofd van de inheemse Amerikanen, te portretteren. Dat portret zou de sleutel tot zijn artistiek en financieel succes kunnen worden. Een ambitieus en gevaarlijk plan, want de Apache-

hoofdman Geronimo is met een veertigtal trouwe krijgers eens te meer gevlucht uit een reservaat en samen met een honderdtal vrouwen en kinderen richting Mexico getrokken. Verscheidene andere stammen sluiten zich bij de groep aan. Om Geronimo's macht voorgoed te breken stuurt het U.S. Army een leger van vijfduizend soldaten in de achtervolging, de grootste troepenmacht sinds de Burgeroorlog. Remington sluit zich bij hen aan.

Het lot brengt Geronimo en Remington samen, en het is ook de wil van het stamhoofd dat de kunstenaar zijn portret zal maken. In een visioen heeft hij immers gezien dat dit beeld zijn macht voor altijd zal weerspiegelen.

In werkelijkheid heeft die ontmoeting nooit plaatsgevonden. *Remington 1885* is echter niet alleen een weergaloos mooi getekend album – met het artwork van Remington zelf als voorbeeld lag de lat zeer hoog – het is ook een spannend en rijk verhaal. Want de mooiste rol is voor de jonge Maria, een Apache die als kind werd geadopteerd door een Ierse familie, en nu terug opgenomen is in haar stam. Zij is niet alleen degene die het Engels beheerst en kan communiceren met Remington, ze geeft hem ook inzicht in de denkwijze en de cultuur van de inheemse Amerikaanse volkeren.

REMINGTON 1885
POLLS, FORNIES

HC | 112 pag. | € 24,99 | 12 mrt

ERIC CORBEYRAN

Howard Flynn, Bruno Brazil, Bob Morane, Marshall Blueberry, Ramiro, Bruce J. Hawker en XIII. Tussen deze bekende striphelden van de legendarische Belgische stripauteur William Vance speelde de westernheld Ringo misschien een bescheiden rol. Toch kreeg Ringo terecht de status van cultheld. Ringo's avonturen kenmerkten zich immers niet alleen door de grootsheid van Vances decors en personages, maar ook door de zeer menselijke kant van de held, begeleider van de postkoetsen van het transportbedrijf Wells Fargo.

Scenarist Corbeyran over de nieuwe avonturen van westernheld Ray Ringo

‘Niets houdt Ringo tegen’

Het is dan ook logisch dat de redactie van uitgeverij Le Lombard op het idee kwam om de held een nieuw leven te gunnen. En wat voor een. Roman Surzhenko, bekend als dé grafische opvolger van Rosiński binnen het *Thorgal*-universum, en scenarist Eric Corbeyran – onder andere van de reeksen *Ijzeltje*, *Vinefera*, *Château Bordeaux*, *De zang van de vampiers* ... – werden aangetrokken om alvast een tweeluik uit te werken. Het eerste album, *Devil's Gate* zet meteen een marker. Hierin moet Ringo op zoek naar zijn gekidnapte verloofde en die zoektocht gaat van kwaad naar erger.

Een interview drong zich op.

William Vance

Beste Eric, je hebt al een zeer rijk oeuvre opgebouwd. Werk je anders als je een scenario schrijft met een 'klassieke' held?

Eric Corbeyran: Ik schrijf zoals ik adem en ik adem altijd op dezelfde manier. Ik benader elk onderwerp met dezelfde honger, dezelfde zin, hetzelfde enthousiasme. Anders kan ik net zo goed iets anders gaan doen of met mijn duimen gaan draaien. Als het niet om een eigen creatie gaat, maar om een herneming (of een reboot of een wedergeboorte, noem het zoals je wilt), let ik er vooral op dat ik het oorspronkelijke materiaal respecteer. Dat is voor mij van essentieel belang. Als je alles wilt veranderen, alles op zijn kop wilt zetten of het tegenovergestelde wilt doen ... wat heeft het dan voor zin een bestaand personage over te nemen? Dan kun je net zo goed iets anders creëren of op een nieuwe basis beginnen. Pak je een personage aan dat al een leven vóór jou had, dan moet je ook respect hebben voor de lezers die het personage waardeerden zoals het was. Het is een evenwichtsoefening. En wat er ook gebeurt, wat je ook doet, welke keuzes je ook maakt, men ligt op de loer (lacht).

Welke elementen uit de originele stripreeks Ringo wou je behouden?

Het personage Ray Ringo past in een tijdsgeest die William Vance vanaf het begin heeft vastgelegd. In overleg met Eric Vance, de zoon van William met wie ik veel contact heb, probeer ik me daaraan te houden. Mijn doel is echter om de periodes in het leven van Ringo die William heeft opengelaten, te verkennen. Nu de 'tijdens' is vastgelegd in de albums die de lezers goed kennen,

ga ik de 'voordien' en 'nadien' bekijken. Om een voorbeeld te geven: in *De eed van Gettysburg* is Ringo luitenant in het Noordelijke leger en speelt het verhaal zich af in 1863. Ik ben van plan een verhaal te schrijven dat laat zien hoe en waarom Ray ervoor koos om zich in de burgeroorlog te mengen. Nog een voorbeeld: de Amerikaanse Burgeroorlog eindigt in 1865 en *Goud voor Santa Fe* speelt zich af in 1867. Wat is er in de tussentijd gebeurd? Wat heeft Ringo in die twee jaar gedaan? Waarom is hij weer bij Wells Fargo gaan werken? Ook dat is een mooie aanleiding voor een nieuw verhaal. Zo wil ik beetje bij beetje de hiaten in de tijd opvullen en Ray Ringo een mooie tijdsevolutie geven. Als het publiek ons volgt, kunnen we een prachtige saga creëren.

Respect

En welke eigen elementen wou je toevoegen?

William en ik behoren niet tot dezelfde generatie. In zijn tijd hadden auteurs alle vrijheid om sublieme open te creëren in verschillende stijlen, omdat zij tot de generatie behoorden die alles heeft uitgevonden. Alles was mogelijk. De mogelijkheden waren eindeloos. Dat voorrecht heb ik niet gekend. Ik heb altijd respect en bewondering gehad voor de auteurs van klassieke stripverhalen, zoals Charlier, Greg, Lecureux, Giraud, Vance, Van Hamme en anderen. Ik wilde in hun voetsporen treden. Toen ik begon (in het begin van de jaren negentig), zat het landschap al behoorlijk vol. Alles was al behandeld. Het was moeilijker om een stijl, een serie, een personage of een merk te introduceren. Om jouw vraag te beantwoorden: ik denk dat wat mij onderscheidt van William in

RAY RINGO 1
Devil's Gate
CORBEYRAN, SURZHENKO
SC | 56 pag. | € 9,99 | 12 feb

© R. SURZHENKO - E. CORBEYRAN / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2026

Ringo vooral de vertelstijl is. Hoewel die bewust klassiek blijft, probeert ze het verhaal dynamischer te maken. Dat is mijn kleine bijdrage.

Hoe zou je Ray Ringo eigenlijk omschrijven?

Ringo is een man van zijn tijd. Hij heeft een echte baan, hij is werknemer bij Wells Fargo. En hij doet zijn werk zo goed mogelijk. Hij is geen eenzame ruiter. We hebben hier niet te maken met de belichaming van een mythe of het soort schemerige personages dat bijvoorbeeld door Clint Eastwood wordt neergezet. Let wel, dit is helemaal geen kritiek, maar met Ringo hebben we te maken met een personage dat diep geworteld is in zijn tijd. Hij lijkt op iedereen. Maar hoe gewoon hij ook is, hij wordt ook gekenmerkt door zijn lef en moed. Als hij besluit een zaak aan te pakken, gaat hij door tot het einde. Niets houdt hem tegen. Hij heeft iets bewonderenswaardigs omdat hij juist wordt neergezet als een doorsneepersoon en niet als iemand die alles al heeft

gezien en meegemaakt en een kei is met een revolver of een lasso.

Talent, vakmanschap en ervaring

Jerry is een ander fascinerend personage in jouw album.

Jerry is de ideale bijrol, met een echte achtergrond, een echt trauma. Zijn vader was verre van de ideale vader en je voelt dat hij op zoek is naar een vaderfiguur. Zal hij die vinden bij Ringo? We zullen zien. Hij is in ieder geval erg jong, maar je voelt dat hij het potentieel heeft om in de loop van het verhaal aan belang te winnen. Ik vind dit personage erg leuk.

Voor Ray Ringo werk je voor het eerst samen met Roman Surzhenko. Hoe verliep die samenwerking?

Roman is een uitzonderlijke tekenaar en bovendien een geweldige mens. Het is heel prettig om met hem te werken. We kenden elkaar niet, hadden elkaar

nog nooit ontmoet, maar we konden meteen heel goed met elkaar overweg. Het gaat heel natuurlijk tussen ons. Roman werkt snel en gaat recht op zijn doel af. De pagina's vliegen voorbij. In die zin vullen onze twee benaderingen elkaar perfect aan. En hij weet te interpreteren zonder te verraden, dat is belangrijk. Bovendien draagt hij veel bij aan het ritme van het verhaal dankzij zijn gevoel voor visuele vertelkunst. Het is heel prettig om te werken met kunstenaars die zoveel talent, vakmanschap en ervaring hebben als hij.

De menselijke komedie

Het westerngenre beleeft een renaissance in de stripwereld. Wat maakt dit genre volgens jou zo sterk?

Ik weet het niet. Ik stel dat soort vragen nooit. Wat trendy is, wat niet trendy is, wat trendy zal worden, dat gaat allemaal aan mij voorbij zonder dat het me raakt. Die overpeinzingen laat ik over aan uitgevers, exegeten en critici. Ik ben een instinctief persoon. Als ik een onderwerp leuk vind, ga ik ervoor. Ik vraag me niet af of het trendy is. Voor mij is de western verbonden met mijn kindertijd, met de herinnering aan de stripverhalen die ik las en de films die ik op televisie bekeek. Tegenwoordig beschouw ik het genre als een groot theaterpodium met een uiterst sober decor waar alle grote thema's aan bod kunnen komen: wraak, destructie, achtervolging, rivaliteit, waanzin, verlossing, haat, opoffering, enzovoort. Het is een ideaal kader om verhalen te vertellen, een vervlogen tijdperk dat plaats biedt aan alle figuren uit de menselijke komedie. We zullen er nooit helemaal klaar mee zijn. ■

© R. SURZHENKO - E. CORBEYRAN / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2026

JERRY!

JERRY, WAAR ZIT JE?

HIER, MISTER GUS.

IK KIJK DE THOROUGH BRACE* VAN DE CONCORDE NA. DE RIEMEN VERSLIJTEN. HET LEER HEEFT Z'N BESTE TIJD GEHAD... NET ALS U.

HOU JE BRUTALE BEK EN STA OP. DAN STEL IK JE VOOR AAN EEN LEGENDE VAN WELLS FARGO.

GEEF 'N HAND AAN RAY RINGO.

O, IK BEN ZO VEREERD, MISTER RINGO. MISTER GUS HEEFT ME VAAK OVER U VERTELD.

DAT VERBAAST ME NIET. OPA GUS IS EEN ECHTE RODDELTANTE.

RAY, IK WIL JE JERRY LEREN KENNEN OMDAT HET LEEGHOOFD 'T IN ZIJN HOOFD HEEFT GEHAALD OM KOETSIER TE WORDEN. IK REKEN EROP DAT JIJ 'M DAT IDEE UIT ZIJN HOOFD PRAAT. IK HEB 'M HIER NODIG.

JERRY, GUS HEEFT GELIJK. JE KUNT BETER HIER BLIJVEN. ALS KOETSIER DREIGT HET GEVAAR ALTIJD EN OVERAL.

U HEBT UW LEVEN TOCH OOK VAAK GERISKEERD VOOR WELLS FARGO?

KLOPT, MAAR DAT IS STRAKS VERLEDEN TIJD.

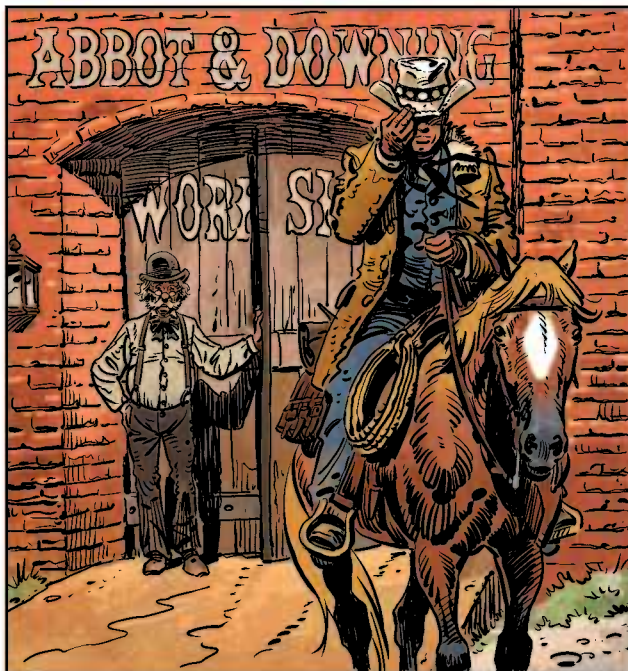
* OPHANGING. EEN BELANGRIJK ONDERDEEL VAN KOETSSEN.

© B. SURZHENKO - E. CORREYAN / DE LOMBARD UITGEVEN (DARGAUD-LOMBARD NV) 2025

SO LONG, JERRY. DENK GOED NA VOOR JE IN DIENST GAAT. IK BEN BLIJ DAT IK JE HEB LEREN KENNEN.

‘Voor mij bestaat er geen mannelijke of vrouwelijke blik, alleen unieke blikken van unieke individuen.’

— Valérie Mangin

De reeks *Thorgal saga* is een keurmerk. Op vraag van uitgeverij Le Lombard krijgen topauteurs de kans om een hommagealbum rond de Noorse stripheld te maken.

Dat leverde al parels op als *Vaarwel Aaricia* (Robin Recht) en *De stad in beweging* (Mohamed Aouamri en Antoine Ozanam). Voor *De ambergodin*, het zesde album uit de reeks, zorgden stripauteur Christophe Bec en scenariste Valérie Mangin voor de kwaliteit.

VALÉRIE MANGIN

Scenariste Valérie Mangin over de Thorgal saga en haar influencers

Thorgal en Alex zijn positieve helden in een universum dat dat niet is

Valérie, de laatste jaren ben je vooral bekend als scenarioschrijver van de twee series over de klassieke held Alex. Zijn Alex en Thorgal een ander soort helden?

Valérie Mangin: Alex en Thorgal lijken op het eerste gezicht heel verschillend. Alex is in mijn series ofwel nog een tiener ofwel een senator van middelbare leeftijd. In beide gevallen is hij vrijgezel. Thorgal daarentegen is een jonge volwassen man, heeft een partner en is vader in de albums *De schaduwen voorbij* en *Alinoë*, waartussen wij ons eigen verhaal hebben gesitueerd. Toch delen Alex en Thorgal allebei dezelfde humanistische waarden, die tijdens hun vele avonturen op de proef worden gesteld. Ze blijven moedig, loyaal en zorgzaam, zelfs als de wreedheid van mensen of het lot hen hard treft. Het zijn allebei positieve helden in een universum dat dat niet is.

THORGAL SAGA 6
De ambergodin
MANGIN, BEC

HC | 112 pag. | € 22,99 | 12 mrt
SC | 112 pag. | € 14,99 | 12 mrt

Toen Christophe jou vroeg om mee te werken aan *De ambergodin*, had hij al een idee. Hoe gingen jullie dan verder te werk?

We zijn uitgegaan van zijn idee – een ontmoeting tussen Thorgal en de Vikinggodin Huldra – en we hebben lang gepraat om zoveel mogelijk facetten te kunnen belichten: de persoonlijkheid van Huldra, haar drijfveren, haar relatie met mensen ... Op basis van dat idee hebben we samen een synopsis uitgeschreven, die we vervolgens wijzigden, aanvulden, waarbij we nieuwe ideeën voor verhaalwendingen aanbrachten, oplossingen voor conflictsituaties voorzagen ... Een prettige ervaring, want Christophe staat erg open voor suggesties. Toen we allebei tevreden waren over het resultaat, heb ik bij de scènes dialogen geschreven en is Christophe begonnen met de uitwerking van de scènes in beelden. Maar zelfs in dat stadium stond nog niets vast. We zijn bepaalde scènes blijven aanpassen en, naar ik hoop, verbeteren, tot het einde toe.

Hij wou vooral jouw hulp omdat hij een vrouwelijke blik wilde op de reeks. Kan je daar iets meer over vertellen?

Die vraag zou je hem eigenlijk moeten stellen. Voor mij bestaat er geen mannelijke of vrouwelijke blik, alleen unieke blikken van unieke indivi-

duen. Ik ben op Christophes voorstel voor samenwerking ingegaan omdat hij zowel een vriend is als een auteur wiens werk ik zeer waardeer. Ik vond het interessant om mijn visie met die van hem te confronteren, zijn ideeën en zijn manier van schrijven, en ik wist dat dit uiteindelijk een uitstekend verhaal zou opleveren. Ik ben zeker niet teleurgesteld en ik hoop dat de lezer dat ook niet is.

Er zijn verschillende sterke vrouwelijke personages in het album en in de Thorgal-reeks. Wie is jouw favoriet?

Ik twijfel tussen de strijder Ingrid en de godin Huldra, de personages die ik samen met Christophe heb bedacht. Ze raken me omdat ze allebei erg sterk zijn en vastbesloten om te overleven, maar ook allebei veel leed hebben ondergaan. Huldra wil wraak nemen voor het onrecht dat haar is aangedaan en

Ingrid wil een einde maken aan die wraak. Maar dat zal natuurlijk niet gemakkelijk zijn.

Een wat meer algemene vraag: welke personen of kunstenaars hebben jouw werk beïnvloed?

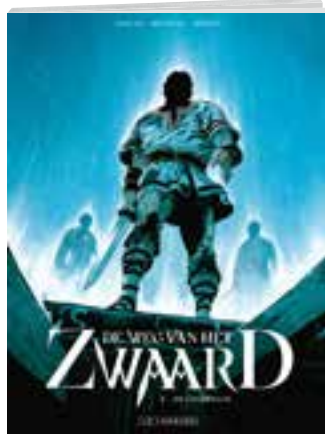
Dan zou ik heel wat namen moeten noemen, maar wat strips betreft ben ik een groot bewonderaar van stripauteur Alan Moore. Ik waardeer zowel zijn verhalend meesterschap als zijn manier om mythen en figuren uit de populaire cultuur een nieuw leven te geven. ■

© DELLAC / BRUGEAS / HERZET / DE LOMBARD UITEAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2026

Gladiatoren in de onderwereld

DE WEG VAN HET ZWAARD 2
De legionair
HERZET-BRUGEAS, DELLAC
SC | 56 pag. | € 9,99 | 12 mrt

‘Ik weet uit ervaring dat niet alle periodes in de geschiedenis even geschikt zijn voor goede verhalen die het publiek aanspreken. Ik had nog niets geschreven over de Romeinse tijd, nochtans een heel boeiend onderwerp. De gladiatoren kwamen al snel in beeld, net als de “criminele invalshoek” van het verhaal.’

Zo omschreef scenarist Vincent Brugeas de aanzet van de miniserie *De weg van het zwaard*. Maar het was de catchfrase van coscenarist Emmanuel Herzet, ‘het wordt een *Peaky Blinders* onder de gladiatoren’, die hen echt aan het werk zette en *De weg van het zwaard* uniek maakt in het toch al rijke genre van de peplumstrips.

De twee bloedbroeders, Lento, de strateeg, en Sutura, de woesteling – het publiek noemt hen de ‘fratres furentes’ – zijn de helden van het amfitheater van Ravenna, maar voor gladiatoren is optreden in het Colosseum het allerhoogste. Eerst moeten ze echter nog een paar vuile klusjes afwerken voor de patriciër Caecilius.

© 2026 - Standard Uitgeverij

De vuurtorenwachter

DE BROEDERSCHAP DER STORMEN 2
Orvann
CORDURIÉ, CRÉTY
HC | 68 pag. | € 22,99 | 12 mrt
SC | 56 pag. | € 12,99 | 12 mrt

Toen Jean-Luc Istin, de meester, of eerder de magiër van de fantasystrip, zijn nieuwe wereld Aratheon ontwierp, vertelde hij daarover in *Stripmunk*: ‘Je zal kennismaken met vijf kleurrijke personages, die allemaal op de een of andere manier verbonden zijn met De Broederschap der Stormen. Elk deel dompelt je verder onder in de wereld van Aratheon: zijn wetten, zijn spanningen, zijn verborgen geheimen.’

Na het meisje Agora en de ork Thoorak in het eerste album is vuurtorenwachter Orvann het hoofdpersonage in het tweede Broederschapavontuur. Beneveld door te veel alcohol valt de getormenteerde Orvann in slaap. Daardoor vergeet hij het licht van de vuurtoren aan te steken en slaan er drie schepen te pletter op de klippen. In zijn gevangenis wordt het voor Orvann duidelijk dat iemand hem bewust een loer heeft willen draaien. Hij ontsnapt en gaat op zoek naar de dader.

Istin tovert een wereld tevoorschijn waarin mysterie en geweld de lezer meeslepen in een adembenemend avontuur.

© 2026 - Standard Uitgeverij

De Ark van Noah

DE RODE RIDDER 289
Goddelijk verraad
VAN GUCHT, BONO
SC | 40 pag. | € 7,99 | 12 feb

Johan, de Rode Ridder, krijgt een wel heel vreemde en gevaarlijke opdracht van de oppergod El. Hij moet met de Ark van Noah op zoek naar het afschuwelijke kreeftmonster Bordabek. Het waarom van deze missie is eigenlijk voor niemand duidelijk, ook voor Noah niet. Naarmate de reis vordert, groeit dan ook de argwaan onder de bemanning. Stuur Johan hen niet de dood in? Ze willen de ridder uit de weg ruimen.

Ook Galaxa begrijpt die vreemde beslissing van El niet. Als ze de god daarmee confronteert, heeft ze het gevoel dat hij niet de volledige waarheid vertelt. Ze vreest voor Johans leven. Dan doemt plots een bergketen uit het water op.

Peter Van Gucht stuurt de Rode Ridder op queeste doorheen het rijk van El. Wordt het lot dat Johan en Galaxa zal verbinden ook hun noodlot? Middeleeuwse epiek mengt zich met fantasy op topniveau.

Op zoek naar een moeder

MADemoisELLE J 4
Mama klinkt zo mooi
SENTE, VERRON
HC | 64 pag. | € 19,99 | 12 feb

We gaan ze missen, de sympathieke redersdochter Juliette de Sainteloi, Mademoiselle J, want *Mama klinkt zo mooi* is haar vierde en laatste avontuur. Na haar tocht naar Siberië waar ze haar beste vriendin Léa Vollak uit een concentratiekamp heeft kunnen redden, maakt Juliette naam als journaliste en auteur. Ze is in de jaren veertig en vijftig ooggetuige bij grote historische gebeurtenissen zoals de inauguratie van de Amerikaanse president Eisenhower of de uitroeping van de Volksrepubliek China door Mao Zedong, en ze interviewt beroemdheden als Brigitte Bardot en Edith Piaf.

Maar haar vreemdste ontmoeting is misschien wel die met een Vietnamese kloosterzuster tijdens een signeersessie. Vooraleer de non door een gewapende vertegenwoordiger van de Viet Minh wordt nagezeten, kan ze Juliette nog iets over haar moeder vertellen, een moeder van wie Juliette dacht dat ze na haar geboorte was overleden. Alleen in Vietnam kan Juliette antwoorden vinden, maar die tocht wordt de meest gevaarlijke en emotionele uit haar leven.

© Dupuis 2016

Reuzen zoeken vergelding

NEFILIM 3
Het bloed van anderen
RUNBERG-DUSA, CRÉTY
SC | 56 pag. | € 9,99 | 12 feb

1864. De missie van een groep wetenschappers, verbonden aan het Smithsonian Institute in Washington, lijkt succesvol te verlopen. Op hun expeditie in het Ozarkgebergte, in de staat Arkansas, hebben ze beenderen gevonden van een menselijk lichaam. Die botten behoorden toe aan een kind, geen menskind maar een lid van de Nuhallors, de 'Ouden', een reuzenras.

Interessant onderzoeksmateriaal, denken de leden van de expeditie. De Ouden denken daar anders over. Zij willen de beenderen van hun laatstgeborene terug en dreigen met de uitroeiing van de expeditie. Ondertussen woedt de Amerikaanse Burgeroorlog en zijn ook de Choctaws, een inheemse Amerikaanse stam, op oorlogspad.

Het bloed van de anderen is het derde deel van de trilogie Nefilim, een hoogst originele westernstrip gebaseerd op ware feiten. Met majestueus artwork.

© DUSA / RUNBERG / CRÉTY / DELOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD NV) 2016

Corto Maltese, een onverslijtbare held

CORTO MALTESE DOOR 2
De koningin van Babylon
QUENEHEN, VIVÉS
SC | 176 pag. | € 29,99 | 12 feb

In oktober 2002 verleende het Amerikaanse congres aan president Bush toelating om Irak, wegens vermeend bezit van massavernietigingswapens, militair aan te vallen. Een oorlog betekent een wapenwedloop. En een wapenwedloop brengt ook wapenleveranciers van verdacht allooi op de been. Bosniërs en Serviërs bijvoorbeeld die niet zo lang daarvoor een eigen oorlog uitvochten. Ze hebben wapens die ze kunnen verhandelen aan de Iraakse veiligheidsdienst. Venetië is *the place to be*.

En daartussen doolt Corto Maltese nog steeds door de wereld, op zoek naar het avontuur en de liefde. Voor Semira bijvoorbeeld, blond en ravissant, maar wie is ze echt en voor wie werkt ze? En wat met zijn eeuwige liefde Freya, die nu zwanger blijkt te zijn.

Opnieuw een Corto Maltese grand cru van Vivés en Quenehen in de voetsporen van meester Hugo Pratt.

© CARTERMAN 2016

© Casterman 2026

‘DE GAULLE DROEG ZELFS GEEN PARAPLU ALS HET REGENDE, LAAT STAAN EEN KOGELVRIJ VEST’

In 2005 werd generaal Charles De Gaulle (1880-1970) nog door de Fransen uitgeroepen tot ‘de grootste Fransman aller tijden’. Hij ging toen be-roemde Fransen als Louis Pasteur, Marie Curie, Molière, Jeanne d’Arc en Louis XIV, de Zonne-koning, vooraf. De Gaulle was verzetsheld in twee wereldoorlogen, tien jaar president van de Franse republiek (1959-1969) en een staatsman par excellence, met eigenzinnige ideeën inzake nationaal en internationaal beleid, vrij snel het ‘gaullisme’ genoemd.

Dat vertelt de Franse meester-scenarist Xavier Dorison daarover.

EEN VERHAAL OVER VRIEND-SCHAP

Dorison is in 1972 geboren, twee jaar na het overlijden van De Gaulle, maar het leven en de carrière van de staatsman hadden indruk op hem gemaakt. Die fascinatie leidde uiteindelijk tot een stripscenario: “Er is niets absurder dan een koppigheid die de feiten negeert.” Deze uitspraak van De Gaulle is naar mijn mening de spil van het hele album. Ze is zowel op menselijk als op historisch vlak van toepassing. De Gaulle had een ongelooflijk ruim inzicht ...

Toch werd de strip geen biopic van De Gaulle: ‘Ik wil de grote geschiedenis laten zien door de ogen van vier bijfiguren. Die bijfiguren zijn de vier lijfwachten van De Gaulle. Ik ontdekte bij toeval het verhaal van deze mannen, die zich met hart en ziel aan De Gaulle hadden gewijd, toen ik een documentaire van Tony Comiti zag. Tony Comiti was de zoon van Paul Comiti, de chef van De Gaulles lijfwachten, een stoere Corsicaan die voorzitter werd van de Service d’action civique. Ik was meteen onder de indruk van de ongelooflijke band tussen deze vier lijfwachten met zeer verschillende profielen. Maar het was voor mij ook een manier om het gaullisme en zijn waarden te bekijken in de spiegel van onze tijd.’

HET MEEST BEDREIGDE STAATSHOOFD

Toen Frankrijk in 1959 op het randje van een burgeroorlog stond – omwille van de verdeeldheid rond de toekomst van hun kolonie Algerije – en gebukt ging onder de terroristische aanslagen van de Algerijnse onafhankelijkheidsbeweging FLN (Front de Libération Nationale) werd De Gaulle aangesproken om het land te redden. En zo werd hij als president zelf het meest bedreigde staatshoofd ter wereld.

‘Er zijn ongeveer dertig pogingen van aanslagen op De Gaulle geweest. Hij was een man die extreem bedreigd werd, maar tegelijkertijd een man die niet beschermd wou worden. Hij wou absoluut niet laten zien dat hij bang was. Hij droeg zelfs geen paraplu als het regende, laat staan een kogelvrij vest. Kan je je dat voorstellen?’

DE GORILLA'S VAN DE GENERAAL 1
September '59

DORISON, TELO
HC | 104 pag. | € 22,99 | 12 mrt

DE GORILLA'S VAN DE GENERAAL

EEN NIEUWE SUPERBE STRIPSERIE VAN XAVIER DORISON

‘De Gaulle is een man die twee oorlogen heeft meegemaakt, die de dood van dichtbij heeft gezien en voor wie fysieke moed geen loze kreet is. Bovendien had hij een onwankelbaar gevoel voor humor. Hij verklaarde dat hij er zeker van was: als hij niet door een terrorist zou worden gedood, zou hij door zijn lijfwachten worden verstikt!’

— Xavier Dorison

Het mocht echter geen louter historisch verhaal worden: ‘Ik wilde een verhaal schrijven over vriendschap. En weet je, verhalen over vriendschap zijn vaak gebaseerd op een gedeelde passie. De gedeelde passie van deze vier personages is een bepaald beeld van Frankrijk en dat beeld van Frankrijk wordt belichaamd door generaal De Gaulle. Ik wilde ook eens vanuit een iets ander perspectief naar de grote geschiedenis kijken, namelijk vanuit het perspectief van mensen zoals jij en ik.’

WERKELIJKHEID VERSUS STRIP

De vier ‘gorilla’s’ in Dorisons scenario zijn gebaseerd op de echte lijfwachten van De Gaulle: ‘Ja, dat wil zeggen dat ik een verhaal schrijf dat dicht bij de werkelijkheid ligt, maar dat ik de data een beetje verschuif. Voor *De gorilla’s van de generaal*, die echt hebben bestaan, vertel ik bijvoorbeeld over de meeste wapenfeiten waarvoor ze bekend staan, maar ik verfraai hun privéleven een beetje, simpelweg omdat het heel bescheiden mensen zijn en ik dus iets moest toevoegen om het verhaal een romantische dimensie te geven. [...] Ik ben me in hun levens gaan verdiepen en ik heb zelfs een van hen, Raymond Sasia, ontmoet. Twee anderen hebben boeken met herinneringen gepubliceerd. Maar omdat ze mensen van hun tijd zijn, hebben ze uit bescheidenheid niets verteld over hun persoonlijk-

ke leven, hun tekortkomingen, hun mislukkingen of hun gemoedstoestand. En dat is nu juist waar een verhalenverteller mee werkt.’

Ook voor tekenaar Julien Telo werd het een evenwichtsoefening. Daarbij moest hij niet alleen op zoek gaan naar een visualisering die historisch geloofwaardig zou zijn maar die ook voldoende afweek van de werkelijke personen, die bovendien nog onderling verschillend moesten zijn: ‘Om de vier “gorilla’s” weer te geven, moest ik ze van elkaar onderscheiden, een lichaamsbouw en een gezichtsvorm vinden die herkenbaar waren. Ik heb gebruikgemaakt van het beeld dat ik van hun karakter had, in plaats van ze getrouw weer te geven. De andere beperking was dat ik echte stripfiguren moest creëren. Loskomen van de werkelijkheid om de vrijheid te hebben om de verhalen te vertellen die we wilden, zonder de echte personen te beledigen.’

Een bijzondere rol is er trouwens voor de jongste van de vier, zo vertelt Dorison: ‘We hebben de vierde gorilla, Max Milan genaamd, in focus gezet omdat hij een expert is, met ervaring bij de FBI, terwijl de drie anderen niets van de job begrepen. Zoals ze zelf zeiden, gedroegen ze zich eerder als buitenwippers in vergaderzalen. Interessant hierbij is niet zozeer het technische aspect van hun functie, ook al geeft dat het verhaal geloofwaardigheid, maar het feit dat het

laat zien dat De Gaulle eigenlijk niet erg geïnteresseerd was in zijn veiligheid.’

DE JAREN 1950

September 1959, het eerste deel van het vierluik *De gorilla’s van de generaal*, baadt in de sfeer van de jaren vijftig – met de geruite tafelkleedjes en de copieuze zondagse familiemaaltijden, overgoten met wijn – en het werd een meeslepend verhaal en een menselijk portret van vier vrienden en hun baas in beslissende tijden. Of zoals Dorison concludeert: ‘In deze jaren die Frankrijk hebben veranderd, is De Gaulle niet geobsedeerd door vrede, zoals hij vaak herinnerd wordt, maar door de waarheid. De waarheid is in dit geval dat Frankrijk niet Algerije was. De Gaulle begreep dat het apothekers- en boekhoudersbeleid dat de mensen hem aanraadden, volledig achterhaald was. [...] In Frankrijk vinden we het moeilijk om de fouten en het fundamentele probleem van de kolonisatie te erkennen. Om het simpel te zeggen: de Fransen hadden niets te zoeken in Algiers, punt uit. Misschien hebben we daar wel goede dingen gedaan, misschien, maar we hadden daar niets te zoeken.’ ■

Bronnen: *Le Point*, *France Info*, *Le Figaro*, *Radio France*, *ActuaLitté*, *RTBF*

MOSTAGANEM, ELF
JAAR EERDER...

HET IS ALTIJD HETZELFDE LIEDEJE.
WANNEER HET SLECHT GAAT, ZIJN
DE MENSEN TOT ALLES BEREID.
ZOLANG ER MAAR EEN REDDER
OPDUIKT. IN DIE PERIODE GING
HET NIET SLECHT MET FRANKRIJK.
NEE, FRANKRIJK STOND AAN
DE RAND VAN DE AFGROND!

SOLDATEN DIE DE KEEL WERDEN
DOORGESNEDEN IN ALGERIJE, DE
SLACHTOFFERS VAN DE AANSLAGEN...
HET AANTAL DOODSKISTEN WAS NIET
MEER BIJ TE HOUDEN. EN DE REGERING
WAS BLUT... HET WAS ZO ERG DAT
HET LEGER OP HET PUNT STOND EEN
STAATSGREEP TE PLEGEN IN PARIJS.

MAAR ER WERD EEN REDDER
GEVONDEN. GENERAAL DE GAULLE
KREEG DE MACHT. ER WERD IN
IEDER HUISHOUDEN GEBEDEN DAT
HIJ ORDE OP ZAKEN ZOU STELLEN
EN EEN OPLOSSING ZOU VINDEN
VOOR DE CRISIS IN ALGERIJE.

HIJ HIELD EEN REFERENDUM.
HIJ RICHTTE DE VIJFDE
REPUBLIEK OP EN WERD ER
DE EERSTE PRESIDENT VAN.
HET LEEK EROP DAT ER OP
POLITIEK GEBIED ORDE OP
ZAKEN WAS GESTELD, JA.

MAAR DE VREDE?
DIE WAS NOG NOOIT
ZO VERAF GEWEEST.

NEEM MAAR...

IK WIL DAT
JE HEM
BIJHOUDT.

ALS JULLIE NIET MET MIJ NAAR
FRANKRIJK TERUG WILLEN
KEREN, IS DIT DE MINIMUM
VOORZORG DIE JULLIE MOETEN
NEMEN... ZEKER IN DEZE BUURT.

IEDEREEN WEEET DAT
HIER PRO-FRANSEN
WONEN.

EN... EN JIJ?
HEB JIJ 'M
NIET NODIG?

IK PIK ER WEL EEN OP
IN DE PREFECTUUR
IN PARIJS. HOU 'M
NU MAAR, FAUZIA...

JE BENT HIER AMPER DRIE
DAGEN GEWEEST... WAAROM
BLIJF JE NIET VOOROEDE?
WE HEBBEN JOU NODIG, NIET
JE VERDOMDE GENERAAL!

FAUZIA, HIJ IS NIET
'MIJN' GENERAAL. EN DE
ENIGE DIE ERVOOR KAN
ZORGEN DAT JE HIER
KUNT WONEN, IS HIJ!

ZELFS AL BEN IK DAG EN
NACHT BIJ JOU, JE MAN
EN DE KINDEREN, HET
ZAL NIETS VERANDEREN.
NIEMAND ZAL VEILIG ZIJN
ZOLANG DE VREDE NIET
IS HERSTELD. IK KAN ER
OOK NIETS AAN DOEN...

?!
!!

HET FLN!!!

FAUZIA! NAAR HET DAK!
NEEM DE KINDEREN
MEE! SALAH, JIJ BLIJFT
ACHTERIN DE GANG. BIJ
DE MINSTE TIK TEGEN DE
DEUR SCHIET JE ER DWARS
DOORHEEN. WACHT NIET
TOT ZE BINNENKOMEN.

PARIJS, DIEZELFDE DAG...

KIKK EENS WAT IK HEB
MEEGEBRACHT!

HET SPIJT ME, MENEER,
MAAR VLEESWAREN
ZIJN NIET TOEGELATEN
IN HET DIEET VAN
MENEER DEBIZET.

DIT ZIJN GEEN
VLEESWAREN, DIT
IS EEN STUKJE
CORSICA!

EN MENEER SANTONI
HIER IS DE BAAS VAN
DE LIJFWACHTEN VAN
GENERAAL DE GAULLE.
JAWEL, JUFFROUW,
VAN DE PRESIDENT!

DUS MAG
HET WEL!

PIERRE... JE WEET
DAT IK DAT SOORT
FRATSEN MAAR
NIKS VIND.

EN IK VIND HET MAAR
NIKS ALS JE JE HEILIGER
VOORDOET DAN DE PAUS.

IK ZAL JE MIJN ENGEL-
BEWAARDER MAAR NIET
VOORSTELLEN, ZEKER?
KEN JE 'MOOIË LOUIS'?

JAZEKER...

IK KREEG EEN BYPASS.
DE DOKTERS ZEGGEN
DAT IK EEN 'VERGROOT
HART' HEB. DAAR STA JE
VAN TE KIJKEN, HË?

IK WIST NIET EENS
DAT JE 'N HART HAD.

HAHA! IK OOK NIET! ZE
HEBBEN ER WEL BIJ GEZEED
DAT IK HIER EEN TIJDJE
ZAL MOETEN BLIJVEN...
WEL, LANGE TIJD.

EN DE SAC* DAN?
IEMAND MOET
TOCH OP DE
WINKEL PASSEN?

WEET JE 'T DAN
NOG NIET?

JIJ VER-
VANET ME.

© Carlierman 2016

* SERVICE D'ACTION CIVIQUE

DE QUEESTE 3
De metalen draak
 MAUPOMÉ, MANNAERT
 HC | 120 pag. | € 21,99 | 12 feb

DE QUEESTE

DE WEG IS NIET ZONDER GEVAREN

De weg is lang en hobbelig, maar Pelli heeft een missie, een familiekwesie eigenlijk. Want in de goede traditie van zijn verre voorvader ridder Pellinore moet hij op queeste om het speurende beest te zoeken en te doden. Pelli is een jongen van deze tijd en dus doet hij dat met een scooter. Hij wordt al snel vergezeld door de groene waterfee Nimue. Die is heel blij dat ze uit het naar afval stinkende meer gehaald wordt en hem een magisch zwaard kan geven. Maar of Pelli zo blij is met Nimue als metgezel? Ze blijkt verslaafd te zijn aan pizza en frieten en ze wil nu ook per se de opera *Tristan en Isolde* zien. Zo komen ze natuurlijk geen stap dichtter op zijn queeste, denkt Pelli. Bovendien zijn er ook andere belangrijke partijen op zoek naar het beest. In de eerste plaats is er de kwade fee Morgana en haar handlangers van de firma Le Fey, maar ook een smoorverliefde Gawein, een vastberaden Isolde en zelfs Pelli's eigen grootvader én vader zijn op stap.

Komen elementen en personages uit het verhaal je bekend voor, dan heb je ooit het wondermooie boek *Arthur, the once and future king* van T.H. White gelezen. Scenarist Frédéric Maupomé en tekenaar Wauter Mannaert brengen echter geen verstripping van deze klassieker, ze gebruiken thema's uit het boek om hun eigen verhaal te vertellen en hun visie op de huidige maatschappij, met onderwerpen als ecologie en identiteit, mee te geven. Maar dat doen ze steeds met veel humor en in die bekoorlijke, zwerige tekenstijl van Mannaert. Met het album *De metalen draak* wordt het drieluik *De Queeste* afgesloten. Of Pelli het beest zal kunnen vangen, verklappen we niet, maar wel dat hij dankzij zijn avontuur een mooie levensles krijgt.

MIDDERNACHTTEILAND

VERWACHT JE AAN HET ONVERWACHTE

MIDDERNACHTTEILAND 2
De apenvrouw
 LYLIAN, GREBIL
 SC | 56 pag. | € 9,99 | 12 mrt

Hoe ze er terechtgekomen zijn, weten Elena, Maya, Elijah en Hector niet, maar ze bevinden zich duidelijk op een exotisch eiland. En ze lijden aan geheugenverlies. Ze herinneren zich niets over hun verleden, familie, vrienden. Enkel hun eigen voornaam kennen ze nog, en ze beschikken ook nog over hun vaardigheden. Die hebben ze nodig om te overleven op het eiland. Zo kunnen ze dankzij Elena's grondige kennis van fauna en flora eetbare groenten en planten van giftige soorten onderscheiden en is Maya's handigheid een troef bij het exploreren van het eiland. Het mysterie wordt nog groter als ze in een verlaten schoolgebouw een mechanische kermisautomaat ontdekken. Die geeft hen om middernacht opdrachten. Als ze die niet uitvoeren, worden ze gestraft.

De jongeren zijn verdeeld: moeten ze de automaat gehoorzamen of niet? Tijdens hun onderzoek merken ze dat ze niet de enige jongeren op het eiland zijn. Van een van hen, Charlie, vernemen ze dat er een vrouw in de moerassen woont. Ze laat zich omringen door apen. Weet zij meer? De jongeren trekken naar de moerassen, ook Maya, die daarbij een opdracht van de automaat negeert.

Dankzij de telkens verrassende plotwendingen lees je de albums van de serie *Middernachteland* voortdurend met de prangende vraag 'Wat is hier aan de hand?' op je lippen. Na het lezen van de *De apenvrouw*, het tweede album uit de serie, wordt het weer nagelbijtend wachten op het vervolg.

NIEUW!

FAMILIESTRIPS

MARSUPIAMI 35
€ 9,99 | 12 mrt

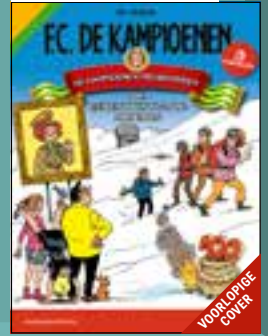
BOLLIE & BILLIE 43
€ 8,50 | 12 feb

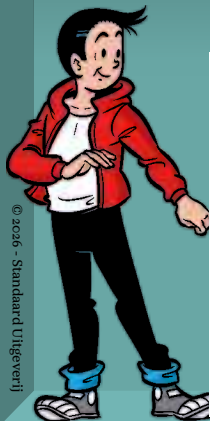
F.C. DE KAMPIOENEN 141
€ 7,99 | 12 feb

F.C. DE KAMPIOENEN OMNIBUS 21
€ 12,99 | 12 mrt

© Dupuis, 2026.

© 2026 - Standard Uitgeverij

SUSKE EN SUSKE

Wanneer Suske en Wiske hun nieuwe buurjongen betrappen op diefstal, leidt dat tot een ongelooflijk avontuur. Door een wraakactie van diens moeder wordt de Suske die wij kennen, verwisseld met een tweede Suske waarvan hij het bestaan niet wist. Fysiek lijken ze als twee druppels water op elkaar maar toch zijn ze anders.

SUSKE EN WISKE 382
€ 7,99 | 12 feb

HAAR 3
€ 14,99 | 12 mrt

CAMILLE 9
€ 8,50 | 12 mrt

AVONTURENSTRIPS

GROTE ZEESLAGEN 24
€ 19,99 | 12 feb

TEAM RAFALE 17
€ 9,99 | 12 mrt

PIONIEREN VAN DE NIEUWE WERELD 23
€ 15,99 | 12 feb

DE VEROVERING EN KOLONISATIE VAN CANADA

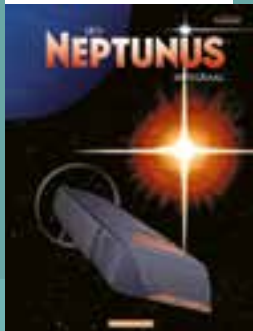
De factorij van Kleine Man zit vol goederen die niet meer naar Québec of Montréal kunnen door de strijd over de handelsroutes tussen Engelsen en Amerikanen. Daarom reizen Benjamin en Ethan via de Missouri naar het Spaanse Saint-Louis. Daar ontmoeten ze handelaar Auguste Chouteau, die hen vraagt zijn transport naar New Orleans te begeleiden vanwege aanvallen van de Osage en de dreiging van de Choctaws.

INTEGRALES

AGENT 212 INTEGRALE 3
€ 29,99 | 12 feb

NEPTUNUS INTEGRALE
€ 22,99 | 12 feb

RIK RINGERS INTEGRALE 14
€ 36,50 | 12 mrt

DE RODE RIDDER DE BIDDELOO-JAREN INTEGRALE 24
€ 37,50 | 12 mrt

LANGTEEN & SCHOMMELBUIK INTEGRALE 2
€ 37,50 | 12 mrt

ALTIJD OP DE HOOGTE BLIJVEN VAN STRIPS?

ABONNEER JE OP ONZE NIEUWSBRIEF: TWEE KEER PER
MAAND DE NIEUWSTE TITELS EN LEUKE EXTRA'S IN JE INBOX

SCHRIJF JE IN EN MAAK KANS
OP **ÁLLE STRIPS UIT
DIT MAGAZINE**

WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/STRIPMUNK20

